

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobce: Ing. M. B.**, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Janou Martinů, advokátkou, se sídlem Zahradní 253, 431 51 Klášterec nad Ohří, proti **žalovanému: Magistrátu města Chomutov, odbor Stavební úřad a životní prostředí, úsek stavebního řízení**, se sídlem Zborovská 4602, 430 28 Chomutov, **v řízení o žalobě proti kolaudačnímu souhlasu žalovaného ze dne 17.1.2011, č.j. CJ MMCH/04511/2011, ve znění usnesení žalovaného ze dne 21.6.2011, č.j. MMCH/70556/2011 MMCH/51100/2011,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce 2.000,- Kč. Částka 2.000,- Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 25.8.2011 domáhal zrušení kolaudačního souhlasu žalovaného ze dne 17.1.2011, č.j. CJ MMCH/04511/2011 (dále jen „kolaudační souhlas“), který je dokladem o povolení dočasného užívání stavby „*Hora Sv. Šebestiána p.č. 698/1 – Park VTE Novoveský vrch*“ na pozemcích parc. č. 38/1, 698/1, 698/6, 698/7, 698/10, 698/11, 775/3, 775/4, 775/5, 781/1, 812, 837, 1130/11, 1230/3 a 1232 v katastrálním území Nová Ves u Křimova, jakož se i žalobce domáhal zrušení usnesení žalovaného ze dne 21.6.2011, č.j. MMCH/70556/2011 MMCH/51100/2011 (dále jen „usnesení“), kde bylo postupem dle ustanovení § 156 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s odkazem na ustanovení § 158 odst. 1 správního řádu vloženo do bodu č. 1 popisu stavby uvedeného v kolaudačním souhlasu slovo „rezervovaný“.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného kolaudačního souhlasu a usnesení v tom směru, zda se nejedná o úkony

správního orgánu, které jsou z prezkumné činnosti soudu vyloučeny. K prezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného, než podanou žalobu jako nepřipustnou podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/2002Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ustanovení § 68 písm. e) ve vazbě na ustanovení § 70 s.ř.s., které upravuje tzv. kompetenční výluky, tedy úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ustanovení § 65 a § 66 s.ř.s.

Podle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. Jedná se o tzv. procesní legitimaci.

Jak již bylo zmíněno výše, žalobce předmětnou žalobou brojil proti kolaudačnímu souhlasu vydanému žalovaným postupem podle ustanovení § 122 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Prvotní otázku, kterou v této souvislosti musel zdejší soud vyřešit, je povaha kolaudačního souhlasu vydaného postupem dle příslušných ustanovení stavebního zákona ve vztahu k s.ř.s., tj. zda je možno kolaudační souhlas považovat za rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 s.ř.s. V tomto kontextu soud především odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18.9.2012, č.j. 2 As 86/2010-76, (dostupný na www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud v tomto rozhodnutí dospěl k závěru, že ačkoliv jsou souhlasy vydávané podle stavebního zákona s to zasáhnout právní sféru třetích osob, pro nedostatek formální stránky nemohou být rozhodnutími ve smyslu ustanovení § 65 s.ř.s. Pokud se konkrétně jedná o kolaudační souhlas vydaný v souladu s ustanovením § 122 odst. 3 stavebního zákona, tak v těchto případech daný souhlas skutečně naplňuje materiální stránku rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 s.ř.s., neboť na jeho základě žadateli vzniká konkrétní právo (např. užívat dokončenou stavbu) a ostatním osobám povinnost toto konání strpět. V takovémto případě žadatel musí své zájmy omezit zákonem stanovenými limity a stavební úřad posoudí, zda je žadatel dodržel. Stavební úřad nemůže v souhlasu stanovit další podmínky. Pokud stavební úřad dojde k závěru, že záměr (žadatele) podmínky pro vydání daného kolaudačního souhlasu nesplňuje, vydá v zákonem stanovené lhůtě rozhodnutí, které je prvním úkonem ve správním řízení a užívání stavby zakáže. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu danou problematiku uzavřel konstatováním, že ačkoliv souhlasy vydávané dle stavebního zákona mohou zakládat, měnit, rušit, nebo závazně určovat práva a povinnosti a naplňují tak materiální stránku rozhodnutí dle ustanovení § 65 s.ř.s., pro nedostatek předepsané formy se však nemůže jednat o rozhodnutí dle zmíněného ustanovení s.ř.s. Nejvyšší správní soud již v minulosti judikoval, že správní rozhodnutí v rozsahu ustanovení § 9 a § 67 správního řádu nelze vydat mimo správní řízení, na což dále navázal konstatováním, že souhlasy vydávané dle stavebního zákona nemohou být správním rozhodnutím v rozsahu zmíněných ustanovení správního řádu.

Dále soud poznamenává, že stavební zákon ve znění účinném do 31.12.2012, tj. i v době rozhodné pro vydání napadeného kolaudačního souhlasu, v ustanovení § 122 odst. 3 výslovně uváděl, že **kolaudační souhlas není správním rozhodnutím**, neboť prvním

úkonem v řízení je až rozhodnutí, kterým se zakáže užívání stavby, tj. nikoliv kolaudační souhlas. Souhlasy vydávané dle stavebního zákona jsou totiž toliko jinými úkony dle IV. části správního řádu (viz ustanovení § 158 odst. 1).

Pokud se jedná o soudní přezkoumatelnost souhlasu vydaného dle stavebního zákona, tj. i kolaudačního souhlasu, rozšířený senát Nejvyššího správního soudu se přiklonil k závěru, že v případě vydání nezákonného souhlasu se může jednat o nezákonný zásah stavebního úřadu. Za takové situace je soudní ochrana třetích osob zaručena žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu dle ustanovení § 82 a násl. s.ř.s.

Jak bylo shora uvedeno, žalobce žalobou napadl kromě kolaudačního souhlasu i usnesení žalovaného, kdy se též domáhal zrušení tohoto rozhodnutí. Vzhledem ke skutečnosti, že z přezkumu správním soudem dle ustanovení § 65 a násl. s.ř.s. je vyloučen kolaudační souhlas, nemůže soud z níže uvedených důvodů přistoupit ani k přezkumu napadeného usnesení. V této souvislosti považuje soud za nezbytné připomenout, že předmětné usnesení nemá smysl samo o sobě, tj. nemůže obstát bez hlavního rozhodnutí, ale pouze ve spojení s tímto konkrétním kolaudačním souhlasem. Bylo by totiž proti koncepci správního soudnictví, aby soud přezkoumával akt správního orgánu, jímž se mění, resp. v tomto případě doplňuje, výrok kolaudačního souhlasu, pokud by samotný kolaudační souhlas soudnímu přezkumu nepodléhal, což je situace, která nastala v projednávané věci. Jinak řečeno – pakliže je v tomto případě ze soudního přezkumu vyloučeno hlavní rozhodnutí, tj. kolaudační souhlas, tím spíše (viz argument a maiori ad minus) je ze soudního přezkumu vyloučeno navazující rozhodnutí, tj. napadené usnesení. S přihlédnutím k těmto důvodům soud konstatuje, že předmětné usnesení není přezkoumatelné správním soudem dle ustanovení § 65 a násl. s.ř.s.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti je zcela nepochybné, že kolaudační souhlas není možno pokládat za rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 s.ř.s., proti němuž lze brojit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu. Jelikož kolaudační souhlas není rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 s.ř.s., jedná se tak o úkon správního orgánu, který je ze soudního přezkoumání vyloučen, neboť dle ustanovení § 70 písm. a) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Žaloba, jejímž prostřednictvím se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání dle s.ř.s. nebo zvláštního zákona vyloučeno, je dle ustanovení § 68 písm. e) s.ř.s. nepřípustná. Obdobný závěr o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí lze vztáhnout i na předmětné usnesení, neboť pokud přezkoumatelný kolaudační souhlas, tím spíše není soudem přezkoumatelné navazující rozhodnutí, které by jinak samo o sobě, tj. bez kolaudačního souhlasu, zcela postrádalo smysl. Vzhledem k těmto všem skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. jako nepřípustnou odmítnout, a to s odkazem na ustanovení § 68 písm. e) s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 70 písm. a) s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl také o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 2.000,- Kč žalobci, k němuž dojde prostřednictvím účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 17. července 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová